

MỘT NGÀY TU HỌC NGOÀI TRỜI

Diệu Ngọc

Bây giờ là giữa mùa Thu, tuy lá cây chưa vàng rộ nhưng gió Thu hanh hanh lạnh cũng đủ làm cho lá xanh đổi màu chớ không còn xanh mượt như đang Xuân... Nghe người ta nói mùa Thu lá vàng là nguồn cảm hứng tuyệt vời của văn nhân thi sĩ... Tôi không biết điều đó có đúng không? Nhưng tôi nhớ lại thời gian tôi mới đến Úc, tôi được đưa đi viếng một công viên ở Melbourne cũng vào mùa Thu... Vừa xuống xe thì một khung cảnh tuyệt vời đã đập vào mắt tôi, cảnh trí ở công viên lúc đó đẹp rực rỡ như một bức tranh vĩ đại được vẽ bằng một màu duy nhất, màu vàng lá úa... Tôi đã lẫn mình trên thảm lá vàng phủ kín mặt đất để tưởng nhớ lại giọng hát ngọt ngào của một nữ ca sĩ nào đó qua một bài thơ được phổ nhạc trong đó có hai câu... *"Con nai vàng ngơ ngác, đập trên lá vàng khô..."* (Thơ Lưu Trọng Lư)

Cảnh trí thiên nhiên trong mùa Thu không mang vẻ ảm đạm như mùa Đông, không đẹp rực rỡ như mùa Xuân ngợp màu mà cũng không có sức thiêu đốt như mùa Hè. Cho nên cảnh Thu dễ len vào tình cảm con người... Hay nói khác đi ở mùa Thu tâm tư người ta dễ giao cảm với đất trời thiên nhiên hơn...

Có lẽ vì cảm biết được điều đó nên năm nào vào Thu quý Thầy cũng tổ chức một khóa tu ngắn ngày trên núi. Năm nay cũng không có ngoại

lệ...

Thông cáo tổ chức khóa tu ngoài trời vừa được hai chùa Hoa Nghiêm và Quang Minh đưa ra, thì Phật tử của hai chùa rộn rã ghi tên tham dự. Năm nay tuy chương trình tu học chỉ có một ngày nhưng ai cũng biết chắc rằng một ngày sẽ đáng một ngày, vừa tu học vừa thưởng cảnh đẹp thiên nhiên... Đã có kinh nghiệm những lần tu trước, người ta tin tưởng rằng quý Thầy chọn địa điểm tu thì phải biết là... đẹp...

Địa điểm được quý Thầy chọn cho kỳ tu học này là một vùng đồi núi cạnh một hồ nước mênh mông, đó là một trong những hồ chứa nước ngọt để cung cấp nước cho Melbourne.

Tại chùa Hoa Nghiêm, vì khóa tu kỳ này không quá xa thành phố cho nên Thầy quyết định không mượn xe buýt lớn mà sử dụng phương tiện của chùa và khuyến khích các Phật tử chở nhau bằng xe nhà...

Vậy là sẽ có hai đoàn xe, một xuất phát từ chùa Hoa Nghiêm và đoàn xe thứ hai xuất phát tại chùa Quang Minh, hẹn nhau ở địa điểm đã định vào lúc 10 giờ sáng. Điểm hẹn là một góc công viên với cây cối bao quanh, với nhà thủy tạ và vì thời gian này là giữa Thu cho nên... rừng đã thay áo... Màu xanh đã được thay bằng màu vàng lá úa chen lẫn màu nâu của những lá chết chưa lìa cành tạo thành một cảnh trí đẹp như tranh vẽ... Tiếng chim hót líu lo như đón

chào làm sức tỉnh những tu sinh còn đang ngơ ngẩn trước cảnh đẹp thiên nhiên...

Hướng dẫn khóa tu hôm nay gồm có Thầy Thiện Tâm, Thầy Phước Tấn, Thầy Thiện Đại và Thầy Phước Thể. Ngoài ra còn ghi nhận sự có mặt của ba chú tiểu, Cô Phước Châu và Cô Phước Liên. Cô Phước Liên tuy lớn tuổi nhưng vẫn khỏe và tỏ ra rất thích thú trong những lần tu ngoài trời như thế này, ai tới đâu thì Cô tới đó cũng như những buổi lay Vạn Phật sám hối sau giờ tụng kinh chiều, người ta 80 lay Cô cũng 80 lay, người ta 100 lay Cô cũng 100 lay...

Sau khi hai đạo tràng Hoa Nghiêm và Quang Minh đã đến nơi tập họp đông đủ, trên dưới 100 tu sinh, khóa tu được đặt tên theo danh hiệu của một vị Bồ Tát là "Giác Minh". Thầy Thiện Tâm đã đọc chương trình buổi tu học và khai giảng khóa tu bằng một bài giảng nói về sự lợi ích của những khóa tu ngoài trời như thế này...

Hơn 100 con người đã làm theo lời Thầy, im lặng, lắng lòng cho tâm tư hòa hợp với thiên nhiên, hòa mình vào cảnh vật, bỏ lại sau lưng mọi ưu tư, phiền muộn của cuộc sống thế tục... Thầy nói, một khi lòng mình đã đạt được sự yên tĩnh hoàn toàn thì mình có thể nghe và thưởng thức được tiếng chim hót, có thể giao cảm được với thiên nhiên và thấy được sự

đẹp dễ, sự mâu nhiệm của cảnh vật quanh mình và... theo tôi hiểu thì ý Thầy muốn nói rằng một khi mình thường thức được tiếng chim, tâm tư mình hòa hợp với thiên nhiên, thấy được vẻ đẹp và sự nhiệm mầu của vạn vật là lúc tâm tư mình đã đạt được sự tĩnh lặng nhưng không nên buông thả cho tâm tư mình mãi chạy theo những sự hấp dẫn đó mà hãy giữ chánh niệm bằng câu niệm Phật không lời, được vậy tức là mình đã lập được một cõi Tịnh độ ngay trong lòng mình vào ngay lúc đó.

Sau khi Thầy dứt lời, mỗi người tự tìm cho mình một chỗ thích hợp dưới các tán cây hoặc ngồi trên bãi cỏ xanh ngoài chỗ trống để thực hành ngay bài học đó trong vòng ba mươi phút: Tĩnh tọa niệm Phật giữ chánh niệm.

Ba mươi phút niệm Phật chấm dứt thì đã đến giờ ăn trưa.

Quý Thầy, quý Cô và các Chú ngồi dưới một gốc cây cành lá rợp mát, tất cả tu sinh ngồi đối diện nhau và một lễ cúng dường thức ăn cho Thầy - Cô đã diễn ra ngoài dự liệu...

Nhìn đủ loại thức ăn bày la liệt, đúng là đồ ăn trăm món trái cây năm màu, quý Thầy không ngờ Phật tử đem theo nhiều đồ ăn để cúng dường như vậy, Thầy Thiện Tâm nói: "*Số công đức tu hành nhiều hay ít mà nhận các món ăn này*".

Trước giờ ăn mọi người đọc một thời kinh ngắn rồi Thầy Phước Thể giảng về ý nghĩa của buổi thọ trai và nói về ngày xưa Đức Phật thọ trai như thế nào, phải chia đều các thức ăn ra để những vị không đi khất thực được thì có mà dùng... Thầy cũng mời gọi các tu sinh hãy tự nhiên chia xẻ các thức ăn đã được cúng dường... Vì số thức ăn được cúng dường này chắc quý Thầy- Cô phải dùng đến cả tuần...! Rồi mọi người im lặng thọ trai trong chánh niệm.

Sau khi thọ trai, mọi người có được

mười mười lăm phút để thu dọn và chuẩn bị cho cuộc thiền hành, buổi thiền hành hôm nay được cho biết trước là sẽ đi qua một đoạn đường núi để đến cái đập nước... Người dẫn đầu đoàn thiền hành là chú Mãn, (xin lỗi chú Mãn, vì quen gọi như vậy nên không nhớ pháp danh của chú) người đã được Thầy nhờ đi dò đường trước đó, kể đến là các tu sinh, đi sau là quý Thầy- Cô và các Chú.

Hơn 100 tu sinh nối gót nhau, đi trong im lặng và giữ chánh niệm, làm thành một hàng dài đi theo một con đường quanh co theo sườn núi dốc...

Đạo hữu Từ Sốt vừa đi vừa tìm hai bên đường những cây khô có thể dùng làm gậy chống để phát cho những ai cần. "*Đứng với pháp danh Từ Sốt, "Từ" là từ bi, "Sốt" là chia sẻ cho mọi người*", đó là lời của một tu sinh trong đoàn đã nói khi nhận được cây gậy thay cho lời cảm ơn. Nhờ những cây gậy đó nên khi phải vượt qua đoạn đường dốc mọi người tuy có mệt nhưng không khó khăn lắm...

Khi đã lên tới một chỗ khá cao của con đường dốc thì đoàn người đổi hướng và bắt đầu đi xuống về hướng hồ nước... Xuống gần cuối dốc thì... Tôi nghĩ chắc mọi người cũng như tôi, không tránh khỏi chóa mắt vì cảnh đẹp tuyệt vời trước mắt...

Thật vậy, trước mắt chúng tôi hiện ra cảnh trí của một thung lũng đẹp như tranh vẽ, đáy thung lũng được lót bằng thảm cỏ non xanh rì, rải rác đó đây là những cây phong (maple) đã đổi màu lá. Có cây thì lá màu vàng úa, cây thì lá màu nâu, thêm những cây có lá màu đỏ rực... Các điểm chấm phá đó làm cho tôi liên tưởng đến những cảnh đẹp trong chuyện thần tiên mà tôi đã đọc hồi còn nhỏ... Chắc cũng đẹp như thế này là cùng...

Tôi thầm cảm ơn quý Thầy đã tạo cơ hội cho tôi được thưởng thức cảnh đẹp tuyệt vời của thiên nhiên như thế này. Tôi chợt nghĩ, mình mới bằng

qua một dốc núi không mệt nhọc là bao mà đã được đền bù xứng đáng như vậy... Vậy nếu dụng công đem hết tâm trí để niệm Phật cầu vãng sanh thì cõi Tịnh Độ phải hơn đây gấp nhiều lần...!?

Cảnh đẹp quá nhưng vì thời gian có hạn, chúng tôi phải theo đúng chương trình của khóa tu, không được dừng lại nơi đây lâu hơn để thưởng cảnh mà phải tiếp tục leo lên một cái dốc khác để đến đập nước.

Leo dốc lần này thì sự mệt nhọc hiện rõ lên nét mặt của mọi người và nếu ai chịu khó chú ý thì sẽ nghe những tiếng phì phò nhẹ vang lên đâu đây... Cuối cùng rồi cũng đến được hồ nước, đứng trên cao nhìn xuống mặt hồ, hơi nước từ dưới hồ bốc lên mát mát làm mọi người có cảm giác là cái mệt leo núi đã tan dần... Nhìn mực nước hồ đã vơi đi khá nhiều tôi thầm nhủ lần này về lại nhà tôi sẽ cố gắng tiết kiệm nước thêm nữa...

Do đã có dò đường và có tính toán trước nên quý Thầy đã cho hai chiếc xe buýt chờ sẵn ở bờ hồ, ai cảm thấy quá mệt không thể đi trở lại con đường cũ thì lên xe để được đưa về địa điểm tu, ai đủ sức thì lần theo đường núi để trở về.

Khi chúng tôi về đến địa điểm cũ lúc sáng thì đã thấy có trải sẵn một tấm bạt to và rộng để là chỗ ngồi cho mọi người. Sau khi mọi người ngồi vào vị trí, Thầy Phước Tấn giảng về lai lịch Bồ Tát Giác Minh và nói lý do tại sao quý Thầy chọn danh hiệu Bồ Tát Giác Minh để đặt cho khóa tu hôm nay...

Sau Thầy Phước Tấn đến lượt Thầy Thiện Đại, ai cũng biết Thầy là người thường tạo ra sự sôi động và hào hứng trong các buổi sinh hoạt ngoài trời để cho khóa tu không đến nỗi buồn tẻ... Đặc biệt lần này Thầy bày ra một trò chơi cũng là bài trắc nghiệm về sự chuyên cần niệm Phật của mọi người để thử coi những ai đã

giữ vững chánh niệm... Đây là điều kiện Thầy đưa ra để mọi người tham dự:

Trước hết, mọi người phải ngồi yên nhiếp tâm giữ chánh niệm, khi Thầy gọi tên ai thì người đó phải ứng khẩu niệm liền câu "Nam Mô A Di Đà Phật", Thầy giao hẹn là phải niệm liền, niệm lớn, rõ ràng từng chữ và phải niệm liên tục cho đến khi Thầy gọi tên người khác và phải ngưng ngay tức khắc một khi nghe Thầy gọi tên người khác. Những ai không làm đúng như vậy thì bị coi như phạm luật sẽ được cho qua ngồi một phía.

Trò trầm nghiệm nghe qua thì... dễ ợt... nhưng khi thực tập cũng có một số người bị... cho đi ngồi chỗ khác chờ phạt!... Lý do: Có thể là vì quá lo rồi hồi hộp mà buông lơi chánh niệm cho nên khi nghe gọi tên đã để tâm chạy theo phản ứng tự nhiên vội đưa tay lên hay là lên tiếng "Dạ", "Dạ có", hay "Có con"... thay vì khởi liền câu niệm "Nam Mô A Di Đà Phật". Hoặc là khi được gọi tên thì liền lên tiếng niệm Phật nhưng vì quá chú tâm vào câu niệm Phật cho nên khi Thầy gọi tên người khác thì không dứt kịp lúc... Tất cả đã tạo ra một không khí thật vui nhộn cho buổi tu học, vui nhưng cũng đem lại lợi ích là nhắc nhở mọi người tính cách quan trọng của việc giữ chánh niệm. Người giữ chánh niệm không vững

một khi có chuyện bất thường xảy ra liền buông mất chánh niệm vội đưa tâm ý chạy theo phản ứng tự nhiên... Điều đó chắc chắn không có lợi vì khi quý vô thường đến mà mình đánh mất chánh niệm thì sẽ bị dẫn đi đâu và ai cứu được...?

Rồi cũng hết một ngày, cuộc vui nào cũng có lúc tàn, họp rồi sẽ tan... Lúc sắp kết thúc khóa tu Thầy Thiện Đại yêu cầu các học viên phát biểu cảm tưởng, ai cũng giữ chánh niệm... làm thình!... Thầy phải nói nếu không ai tình nguyện phát biểu thì Thầy sẽ chỉ định làm tôi cũng lo... lo... vì tôi tự biết tôi ứng đối rất chậm, viết thì còn có thời gian suy nghĩ nhưng ứng khẩu thì tôi... chịu thua...! Nhưng sau đó có một Bác lớn tuổi thuộc Đạo tràng Quang Minh đã đại diện các tu sinh nói lên lòng biết ơn của mọi người đối với quý Thầy... Tiếp theo đó Đạo Hữu Từ Sốt của Đạo tràng Hoa Nghiêm đã nói lên cảm nghĩ của mình thay cho các bạn, đặc biệt, Đạo hữu Từ Sốt tức nhà thơ tài tử Bá Duy đã ứng khẩu một câu thơ tiếp theo ba câu dở dang của Thầy Thiện Đại đã tức cảnh làm thơ... nhưng chưa hoàn chỉnh lúc đó...

Đúng bốn giờ chiều, tất cả đồng thanh niệm Phật cầu gia bị để kết thúc khóa tu. Sau đó mọi người chia nhau làm vệ sinh dọn sạch khu đất sinh hoạt và lên xe. Nhưng thay vì đi

thăng ra đường lớn để về chùa, Thầy Thiện Tâm đã hướng dẫn đoàn xe chạy lên chỗ đập nước.

Không như đường núi quanh co ngoằn ngoèo như hồi sáng, đường trên đập nước rất bằng phẳng, xe có thể chạy được nhưng Thầy Thiện Tâm đã cho đoàn xe ngừng ở một phía đầu của đập nước cho mọi người có dịp đi bộ từ đầu này đến đầu kia của cái đập và cũng để mọi người được ngắm toàn cảnh hồ nước từ trên cao...

Thật là tuyệt vời, đứng trên đập nhìn xuống một bên là mặt hồ nước mênh mông xanh thẳm, một bên là thung lũng xanh tươi điểm vài nét chấm phá của các cây phong (maple) đã đổi màu lá... Tôi trầm nghĩ, tôi chưa được đi trên Vạn Lý Trường Thành của Trung Quốc nhưng cảnh đẹp chắc cũng chỉ thế này mà thôi...

Lên xe khởi hành trở về chùa ai cũng lưu lại trong lòng một ấn tượng khó quên về một ngày tu học mang nhiều lợi ích. Tôi xin kết thúc bài viết này bằng bài thơ tức cảnh của Thầy Thiện Đại mà tôi đã xin Thầy đọc lại cho tôi qua điện thoại trước khi viết bài này:

*Thiên nhiên cảnh trí rất nên thơ.
Nắng ấm trời trong chẳng bụi mờ.
Gió mát chìm kêu lòng thanh thoát.
Nước hồ yên tịnh trí buông to.
Việc đời gát lại bên đồi núi,
Phật đạo tâm gìn lắng đục nhờ.
Tây cảnh sen vàng tâm nguyện ước,
Di Đà chuyên niệm đạt ước mơ...*

Diệu Ngọc

